

Dosarul nr. 2ra-1734/18

Prima instanță: Judecătoria Chișinău, sediul Ciocana (jud: S.Dăguța)

Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău (jud: A.Panov, M.Anton, V.Cotorobai)

D E C I Z I E

31 octombrie 2018

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit
al Curții Supreme de Justiție,

în componența:

Președintele ședinței, judecătorul
judecătorii

Valeriu Doagă
Svetlana Filincova
Nina Vascan
Victor Burduh
Tamara Chișca-Doneva

examinând recursul declarat de către Veaceslav Crăciun,

în cauza civilă, la cererea de chemare în judecată depusă de către Veaceslav Crăciun împotriva Societății cu Răspundere Limitată „OMTEK” cu privire la încasarea penalităților și compensarea cheltuielilor de judecată,

împotriva deciziei din 22 martie 2018 a Curții de Apel Chișinău, prin care s-a admis apelul declarat de Societatea cu Răspundere Limitată „OMTEK”, s-a casat hotărârea din 8 septembrie 2017 și hotărârea suplimentară din 14 septembrie 2017 a Judecătoriei Chișinău, sediul Ciocana și s-a emis o nouă hotărâre, prin care acțiunea a fost respinsă,

c o n s t a t ă:

La 13 februarie 2017, Veaceslav Crăciun a depus cerere de chemare în judecată împotriva SRL „OMTEK” cu privire la încasarea penalităților și compensarea cheltuielilor de judecată.

În motivarea acțiunii reclamantul a indicat că, la 8 iulie 2017, în calitate de beneficiar a încheiat cu SRL „OMTEK” în calitate de executor, contractul de prestări servicii nr. 40c/h, potrivit căruia societatea s-a obligat să efectueze livrarea, montarea și ajustarea utilajului (poarta garajului /roleta/) specificat în anexa nr. 1 a contractului, în termen de 25 de zile lucrătoare, adică până la 12 august 2016.

Veaceslav Crăciun a menționat că, conform prevederilor pct. 3.1 al contractului, la data semnării acestuia, cu titlu de avans a achitat 55% din costul total al serviciului, adică suma de 400 de euro, suma totală a contractului fiind de 750 de euro.

A susținut că, la data scadenței obligației, a contactat telefonic reprezentanții SRL „OMTEK”, informându-i despre scadența obligațiilor ce rezultă din

contractul menționat, la care i s-a comunicat, că ei nu dispun de timp pentru a livra și instala poarta garajului (roletă).

Reclamantul a remarcat că, la 27 septembrie 2016, a expediat în adresa pârâtului o somație cu privire la rezilierea contractului și achitarea penalităților legale, pe motivul neexecutării obligațiilor contractuale, însă răspunsul recepționat în luna octombrie 2016, este unul evaziv.

A mai indicat reclamantul că, la 26 octombrie 2016 a trimis o notificare în adresa pârâtului, prin care a propus ca suma care urma să fie achitată pentru servicii, să fie compensată din suma penalităților.

Reclamantul a mai specificat că, pârâtul nu a executat la timp obligațiile contractuale asumate, iar aceasta se consideră ca neexecutare.

Mai mult, executantul nu a informat beneficiarul despre anumite evenimente de forță majoră, care împiedică executarea obligațiilor contractuale, astfel, neexecutarea obligațiilor contractuale reprezintă o neglijență a executantului, iar afirmațiile din răspunsul oferit de pârât, că neexecutarea la timp a obligațiilor se datorează vinei lui, este doar o încercare a pârâtului de eschivare de la răspunderea pe care o poartă pentru neexecutarea prevederilor contractuale.

Ca urmare, reclamantul la 10 februarie 2017 a expediat în adresa SRL „OMTEK” o somație, privind achitarea penalităților legale pentru neonorarea obligațiilor și, anume, pentru perioada de la 13 iunie 2016 (ziua imediat următoarea scadenței obligației) până la 20 octombrie 2016 (ziua când a fost instalată poarta/roleta/), în mărime de 10% pe zi din suma contractului, suma penalității fiind calculată în mărime de 5 175 de euro.

În drept, reclamantul și-a întemeiat pretențiile în baza art. 10, 11, 572, 575, 602, 603 și 618 ale Codului civil; art. 3, 6, 21, 32 și 33 ale Legii privind protecția consumatorilor nr. 105 din 13 martie 2003.

Veaceslav Crăciun a solicitat încasarea de la SRL „OMTEK” a sumei de 5 175 de euro cu titlu de penalitate legală, pentru întârzierea executării lucrărilor ce rezultă din contractul nr. 40 c/h din 8 iulie 2016 și compensarea cheltuielilor de judecată.

Prin hotărârea din 8 septembrie 2017 a Judecătoriei Chișinău, sediul Ciocana, acțiunea a fost admisă parțial, fiind dispusă încasarea de la SRL „OMTEK” în beneficiul lui Veaceslav Crăciun a sumei de 4 350 de euro, echivalent în lei RM conform cursului valutar stabilit de BNM la data executării hotărârii, cu titlu de penalitate legală prevăzută de art. 32 alin. (2) al Legii privind protecția consumatorilor, cât și cheltuielile de judecată în sumă de 168 de lei pentru asistența juridică acordată. În rest pretențiile din acțiune au fost respinse ca fiind neîntemeiate.

Prin hotărârea suplimentară din 14 septembrie 2017 a Judecătoriei Chișinău, sediul Ciocana, s-a dispus încasarea de la SRL „OMTEK” în beneficiul statului taxa de stat în sumă de 2 773,75 de lei.

La 21 septembrie 2017, SRL „OMTEK” a declarat apel nemotivat, iar la 23 februarie 2018 a depus apel motivat împotriva hotărârii din 8 septembrie 2017 și hotărârii suplimentare din 14 septembrie 2017 a Judecătoriei Chișinău, sediul Ciocana.

Prin decizia din 22 martie 2018 a Curții de Apel Chișinău, a fost admis apelul declarat de Societatea cu Răspundere Limitată „OMTEK”, s-a casat hotărârea din 8 septembrie 2017 și hotărârea suplimentară din 14 septembrie 2017 a Judecătoriei Chișinău, sediul Ciocana și s-a emis o nouă hotărâre, prin care acțiunea depusă de către Veaceslav Crăciun împotriva SRL „OMTEK” cu privire la încasarea penalităților și compensarea cheltuielilor de judecată, a fost respinsă.

La 8 iunie 2018, Veaceslav Crăciun, a declarat recurs împotriva deciziei din 22 martie 2018 a Curții de Apel Chișinău.

În motivarea recursului a invocat că, instanța de apel a interpretat în mod eronat legea și nu a aplicat legea ce urma a fi aplicată, și anume, Legea privind protecția consumatorilor.

Recurentul a susținut că, intimatul a livrat și montat (poarta garajului /roleta/) cu o întârziere de 69 zile, în lipsa actelor de calitate și certificatului de conformitate. Or, în baza art. 25 alin. (4) a Legii privind protecția consumatorilor, produsele de folosință îndelungată trebuie să fie însoțite de certificatul de garanție, elaborate de producătorul nemijlocit.

Mai mult, speței sunt aplicabile dispozițiile art. 32 a Legii privind protecția consumatorilor.

Recurentul a solicitat admiterea recursului, casarea deciziei instanței de apel și menținerea hotărârilor primei instanțe.

Prin referința din 7 august 2018, SRL „OMTEK” a solicitat declararea recursului, ca inadmisibil.

La 25 septembrie 2018, Veaceslav Crăciun a depus cerere de recurs suplimentar, invocând că instanța de apel nu și-a argumentat poziția referitor la argumentele invocate în referința sa.

Mai mult, nu a luat în considerare că au fost expediate 3 pretenții cu privire la încălcarea termenului de executare a obligațiilor contractuale, or, în temeiul Legii privind protecția consumatorilor, reclamațiile urmează a fi examinate și soluționate de vânzător în termen de 14 zile, cu informarea consumatorului.

A considerat că, instanța de apel incorect a ajuns la concluzia că vinovat de neexecutarea obligațiilor în contractul de executare lucrări nr. 40 din 8 iulie 2016, este consumatorul, deoarece nu a fost prezent la domiciliu în ziua scadenței obligației, or, făcând abstracție la 69 zile de întârziere rămase, admitem argumentul instanței de apel că executorul SRL „OMTEK” este de bună - credință.

În conformitate cu art. 434 Cod de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel. Termenul de 2 luni este termen de decădere și nu poate fi restabilit.

Curtea de Apel Chișinău a pronunțat decizia contestată la 22 martie 2018, dar date care ar confirma recepționarea acesteia de către recurent la dosar lipsesc.

Astfel, recursul declarat la 8 iunie 2018, este în termen.

În conformitate cu art. 441 Cod de procedură civilă, în cazul în care recursul este considerat admisibil, un complet din 5 judecători examinează fondul recursului.

Prin încheierea din 10 octombrie 2018 a Curții Supreme de Justiție, recursul declarat de către Veaceslav Crăciun, a fost considerat admisibil.

În conformitate cu art. 442 alin. (1) Cod de procedură civilă, judecând recursul declarat împotriva deciziei date în apel, instanța verifică, în limitele invocate în recurs și în baza referinței depuse de către intimat, legalitatea hotărârii atacate, fără a administra noi dovezi.

În conformitate cu art. 444 Cod de procedură civilă, recursul se examinează fără înștiințarea participanților la proces.

Studiind materialele dosarului Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de către Veaceslav Crăciun, este întemeiat și urmează a fi admis cu casarea deciziei instanței de apel și menținerea hotărârilor primei instanțe, din considerentele ce urmează.

În conformitate cu art. 445 alin. (1) lit. f) Cod de procedură civilă, instanța, după ce judecă recursul, este în drept să admită recursul, să caseze decizia instanței de apel și să mențină hotărârea primei instanțe.

Din materialele cauzei rezultă cu certitudine că, la 8 iulie 2016, între Veaceslav Crăciun și SRL „OMTEK” a fost încheiat contractul nr.40c/h.(f.d. 8-10)

Potrivit contractului menționat, SRL „OMTEK” în calitate de executor s-a obligat să efectueze livrarea, montarea și ajustarea utilajului indicat în specificația nr. 40 (anexa nr. 1 a contractului, ce reprezintă poarta de garaj (roleta), coordonată și aprobată de ambele părți, iar la rândul său, Veaceslav Crăciun în calitate de beneficiar s-a obligat să achite pentru utilaj și lucrările efectuate de societate. (f.d. 11)

Totodată, beneficiarul s-a obligat să asigure condițiile pentru efectuarea lucrărilor de montaj indicate în pct. 1.3 al contractului, și anume, finisarea pereților și a glafului golului, suprafețe nivelate și netede, pardoseala finisată, sau cota zero exactă a nivelului podelei, prezența prizei cu tensiune de 220 W la o distanță nu mai mare de 1 m de la amplasarea electromotorului, lipsa obiectelor suplimentare în locurile de efectuare a lucrărilor de montaj și de dare în exploatare (4 m de la locul amplasării porții în adâncul garajului).

Potrivit pct. 2 al contractului, valoarea totală a constituit 750 de euro, iar plata în avans a constituit suma în echivalent de 8 792 de lei (conform ratei 1 euro = 21,9795 de lei).

Iar, pct. 3.1 al contractului, stabilește că executorul s-a obligat să îndeplinească volumul total de lucrări potrivit contractului în termen de 25 zile lucrătoare din momentul primirii plății în avans în mărime de 50% din valoarea totală a contractului.

Potrivit pct. 4.1 a contractului, beneficiarul s-a obligat să efectueze plata în avans în mărime de 50% din valoarea contractului.

Astfel, instanța de recurs din explicațiile oferite de Veaceslav Crăciun a stabilit că, ultimul a achitat cu titlu de avans, la 8 iulie 2016, suma echivalentă cu valoare a 55% din costul total al contractului, și anume, suma de 400 de euro.

La fel, s-a mai constatat că, în termenul stabilit în contract (25 zile lucrătoare de la data achitării avansului), până la 12 august 2016, SRL „OMTEK” nu și-a îndeplinit obligațiile contractuale și nu a instalat poarta de garaj (roleta) convenită.

Din actele cauzei se mai atestă faptul că, Veaceslav Crăciun a lipsit din țară în perioada 5 august 2016 ora 04:24 – 12 august 2016 ora 17:52. (f.d.51)

La 27 septembrie 2016, Veaceslav Crăciun a expediat în adresa pârâtei o somație, prin care a solicitat rezilierea contractului nr.40c/h din 8 iulie 2016 și achitarea penalității legale în baza Legii protecției consumatorilor, în mărime de 10% din suma totală a contractului pentru fiecare zi de întârziere, pe motivul neexecutării obligațiilor contractuale (f.d.13).

Prin răspunsul SRL „OMTEK” din 7 octombrie 2016 s-a indicat că, de către Veaceslav Crăciun, în calitate de beneficiar nu a fost asigurată executarea prevederilor pct.1.3 din contract, fapt confirmat de către angajații societății implicați în executarea lucrărilor de recepționare a comenzii, livrarea echipamentului și montarea acestuia, iar faptul neonorării obligațiilor contractuale de SRL „OMTEK” se datorează în exclusivitate nerespectării de către beneficiar (reclamant) a prevederilor pct. 1.3 a contractului și a refuzului categoric de a discuta cu angajatul firmei, care a telefonat de mai multe ori pentru a executa lucrările contractate (f.d. 15-16), iar referitor la lipsa lui Veaceslav Crăciun nu s-a specificat nimic.

La 20 octombrie 2016, SRL „OMTEK” a instalat poarta de garaj (roleta) la locul comenzii reclamantului, fapt confirmat prin actul de predare–primire a lucrărilor efectuate, semnat de ambele părți, fără rezerve. (f.d. 12)

Potrivit pct. 4.2 al contractului, la finisarea volumului de lucrări sau livrării utilajului și după semnarea obligatorie de către ambele părți a actului de primire-predare a lucrărilor efectuate, beneficiarul s-a obligat în termen de 7 zile să efectueze achitarea sumei restante către executor.

La 26 octombrie 2016, Veaceslav Crăciun a mai expediat în adresa SRL „OMTEK” o notificare (cerere prealabilă), prin care a informat ultima că, obligațiile sale stabilite în pct. 1.3 a contractului le-a îndeplinit în termen de 3 zile după încheierea contractului, iar afirmațiile SRL „OMTEK” referitoare la neîndeplinirea de către beneficiar a pct. 3.1 din contract sunt neîntemeiate și neprobate, iar SRL „OMTEK” s-a aflat în întârzierea executării obligațiilor contractuale, ceea ce potrivit Legii protecției consumatorilor se consideră ca neexecutare a obligației. Totodată, reclamantul a propus ca suma restantă care urma să fie achitată de reclamant pentru servicii, să fie compensată din suma penalităților. (f.d. 17)

La 10 februarie 2017, Veaceslav Crăciun a mai expediat SRL „OMTEK” o cerere prealabilă suplimentară, prin care a solicitat achitarea penalității legale potrivit Legii protecției consumatorului, pentru întârzierea executării lucrărilor ce rezultă din contractul nr.40c/h din 8 iulie 2016, în mărime de 10% din suma totală a contractului pentru fiecare zi de întârziere pentru perioada 12 august 2016 -20 octombrie 2016. (f.d. 19)

Fiind investită cu examinarea speței în cauză și având ca obiect încasarea sumei cu titlu de penalitate legală pentru întârzierea executării lucrărilor ce reiese din prestarea serviciilor și compensarea cheltuielilor de judecată, prima instanță a ajuns la concluzia admiterii în parte a acțiunii.

Întru susținerea poziției sale, prima instanță a reținut că prevederile art. 512 alin. (1), 514, 572 alin. (2), 602 alin. (1), (2), 624 alin. (1) și 629 ale Codului civil, care reglementează dispozițiile privind obligațiile în general, iar art. 21 alin. (1)-(2), (4)-(5), 32 alin. (2), (4) ale Legii privind protecția consumatorilor, stabilește

cerințele generale de protecție a consumatorilor, de asigurare a cadrului necesar accesului neîngrădit la produse și servicii, informării complete asupra caracteristicilor principale ale acestora, apărării și asigurării drepturilor și intereselor legitime ale consumatorilor în cazul unor practici comerciale incorecte, participării acestora la fundamentarea și luarea de decizii ce îi interesează în calitate de consumatori.

Astfel a constatat că, urmare a neexecutării contractului în termenul stabilit de către societatea pârâtă, reclamantul nu a reziliat imediat contractul, ci a manifestat disponibilitate în așteptarea executării de către societate în perioada de după 12 august 2016 în termenul rezonabil pentru executarea lucrării determinate prin contract.

Prima instanță a mai evidențiat că, acțiunile reclamantului cu privire la așteptarea efectuării executării contractului din partea societății pârâte după 12 august 2016, se încadrează în prevederile art. 21 alin. (2) lit. a) al Legii protecției consumatorilor, adică fixarea prestatorului (executantului lucrării) unui nou termen în cadrul căruia pârâtul trebuia să finalizeze prestarea serviciului convenit prin obiectul contractului încheiat.

A conchis că în speță, scadența nouă a executării lucrării este 22 august 2016, fiind prelungită cu 6 zile lucrătoare, durata căror reclamantul a lipsit de pe teritoriul țării de la 5 august 2016 până la 12 august 2016, iar de la 23 august 2016, SRL „OMTEK” se află în întârzierea executării obligației și până la 20 octombrie 2016, dată la care de facto a instalat poarta de garaj (roletă), fapt confirmat prin actul de primire-predare a lucrărilor efectuate, semnat de ambele părți, fără rezerve la 20 octombrie 2016.

Prin hotărârea suplimentară a primei instanțe s-a dispus încasarea de la SRL „OMTEK” în beneficiul statului a taxei de stat.

Judecând apelul declarat de SRL „OMTEK”, instanța de apel a ajuns la concluzia admiterii apelului, casând hotărârea primei instanțe și pronunțând o nouă hotărâre de respingere a acțiunii.

Pentru a decide astfel, instanța de apel a reținut prevederile art.8 alin. (1), 195, 236 alin. (1), 572, 666, 946 alin. (1), (2), 954 alin. (1), 957 alin. (1), 958 alin. (3) Cod civil, art. 32 alin. (2), (4) al Legii cu privire la protecția consumatorului.

Curtea de Apel Chișinău a evidențiat că, concluzia primei instanțe este una greșită, deoarece în speță se atestă vina beneficiarului pentru neexecutarea în termen a contractului.

Or, termenul limită de executare a contractului a fost la 8 august 2016, dată la care Veceaslav Crăciun nu se afla în țară, neîmpunericind o persoană în modul prevăzut de lege pentru ai reprezenta interesele în raport cu SRL „OMTEK” și nu a informat ultima despre plecarea sa și împuternicirea unei alte persoane de ai reprezenta interesele.

Ca urmare, cele relatate se confirmă personal de către reclamantul/intimat în cadrul examinării cauzei în prima instanță care a comunicat că, nu a transmis împuterniciri de a-l reprezenta în raportul contractual cu SRL „OMTEK” în perioada absenței sale și nu a informat societatea despre plecare în afara țării, iar motivul invocat de către beneficiar, precum că acasă se afla fiul său și societatea urma să contacteze cu el în vederea finalizării lucrărilor nu este unul plauzibil și

acceptabil, deoarece fiul reclamantului nu este parte a contractului și nu a dispus de împuterniciri legale, formate în modul corespunzător de a reprezenta beneficiarul în raportul juridic contractual cu executantul lucrărilor.

Astfel, Colegiul a conchis că, deoarece la 8 august 2016 beneficiarul Veaceslav Crăciun nu se afla în țară și nu a asigurat recepționarea lucrărilor, potrivit art. 957 alin. (3) Cod civil, acestea se consideră recepționate la data respectivă.

Reieșind din circumstanțele cauzei se atestă că, după expirarea unei perioade mai mare de o lună, beneficiarul a somat executantul (antreprenorul) despre rezilierea contractului, cerând restituirea avansului și achitarea penalităților, pentru neexecutarea în termen a lucrărilor, însă, beneficiarul acceptă lucrările, semnează actul de primire-predare a acestora fără rezerve și fără a înainta anumite pretenții față de executant, refuzând să achite restul sumei pentru contract, aceasta fiind încasată în rezultatul adresării antreprenorului în instanța de judecată.

Or, contrar prevederilor art. 958 alin. (3) Cod civil, abia peste 6 zile după recepționarea lucrării, beneficiarul expediază către executant pretenție, care nu se referă la vicii ascunse a acesteia, cerând plata penalităților pentru întârzierea executării contractului.

Mai mult, instanța de apel a menționat că, Veaceslav Crăciun în calitate de beneficiar nu dispune de dreptul de a pretinde (în calitate de consumator în sensul Legii nr. 105 privind protecția consumatorilor, penalități pentru întârzierea executării lucrărilor de antreprenor, deoarece întârzierea s-a datorat doar acțiunilor și atitudinii sale neglijente față de obligațiilor contractuale.

Respectiv, Curtea de Apel Chișinău a remarcat că antreprenorul SRL „OMTEK” nu a întârziat la executarea lucrărilor prevăzute în contract, întârzierea datorându-se doar acțiunilor beneficiarului, care și se face vinovat de recepționarea întârziată a lucrărilor convenite de părți în contract.

Instanța de recurs constată, însă, că deși la soluționarea speței au fost stabilite pe deplin circumstanțele care au importanță pentru judecarea cauzei în fond, concluziile instanței de apel cu privire la netemeinicia hotărârilor primei instanțe sunt incorecte, rezultate din aplicarea greșită și interpretarea eronată de către instanța de apel a normelor de drept material aplicabile la caz, precum și aprecierea incorectă a probelor prezentate.

Conform art. 514 Cod civil, obligațiile se nasc din contract, fapt ilicit (delict) și din orice alt act sau fapt susceptibil de a le produce în condițiile legii.

Conform art. 572 Cod Civil, temeiul executării rezidă în existența unei obligații. Obligația trebuie executată în modul corespunzător, cu bună-credință la locul și în momentul stabilit.

Conform art. 666 alin. (1) și art. 668 alin. (1) și (3) ale Codului civil, contractul este acordul de voință realizat între două sau mai multe persoane prin care se stabilesc, se modifică sau se sting raporturi juridice. Contractul încheiat legal obligă părțile nu numai la ceea ce au stipulat expres, dar și la tot ceea ce rezultă din natura lui în conformitate cu legea, cu uzanțele sau cu principiile echității.

La caz, prezintă relevanță art. 624 alin. (1), (3) și 629 ale Codului civil, care indică că, clauza penală (penalitatea) este o prevedere contractuală prin care părțile

evaluează anticipat prejudiciul, stipulând că debitorul, în cazul neexecutării obligației, urmează să remită creditorului o sumă de bani sau un alt bun. Clauza penală poate fi stipulată în mărime fixă sau sub forma unei cote din valoarea obligației garantate prin clauza penală sau a părții neexecutate. Penalitatea stabilită de lege nu poate fi exclusă și nici micșorată anticipat prin acordul părților.

Instanța de recurs reține că, penalitatea pentru încălcarea condițiilor contractului se calculează și se încasează în valoare procentuală din suma restanței pentru fiecare zi de întârziere, inclusiv pentru zilele de sărbătoare, nelucrătoare, de odihnă. Prin contractul de prestare a serviciului nu poate fi stabilită o penalitate mai mică decât cea legală, clauza contrară fiind lovită de nulitate. Părțile dispun însă de dreptul de a fixa o penalitate mai mare în interesul consumatorului.

Iar, în cazul în care agentul economic și-a executat obligațiunea necorespunzător sau tardiv, consumatorul este în drept de a cere despăgubiri. (art. 602 Cod civil)

Astfel, instanța de recurs remarcă că, potrivit contractului nr. 40c/h din 8 iulie 2016, Veaceslav Crăciun a comandat SRL „OMTEK”, iar ultima a primit comanda și s-a obligat să efectueze livrarea, montarea și ajustarea utiliajului (porții de garaj (roletă) la domiciliul beneficiarului, în termen de 25 zile lucrătoare de la data achitării avansului de către Veaceslav Crăciun.

Potrivit contractului, valoarea totală a acestuia reprezintă suma de 750 de euro.

Este important a menționa că, la data încheierii contractului, 8 iulie 2016, Veaceslav Crăciun a achitat SRL „OMTEK” în avans, suma de 400 de euro, astfel încât, termenul executării lucrării de SRL „OMTEK” a fost stabilit conform contractului, la 12 august 2016.

Prin urmare, se constată că în termenul stabilit în contract, către 12 august 2016, SRL „OMTEK” nu a instalat poarta de garaj (roleta) conform obligației asumate prin contractul încheiat cu Veaceslav Crăciun.

Reieșind din materialele cauzei, s-a constatat cu certitudine că, în perioada 5 august 2016 ora 04:24 – 12 august 2016 ora 17:52, timp de 6 zile lucrătoare, Veaceslav Crăciun, s-a aflat peste hotarele țării.

Astfel, termenul scadenței executării lucrării, după care executorul lucrării poate fi pus în întârziere s-a prelungit cu 6 zile lucrătoare, or, la îndeplinirea lucrării beneficiarul urma să asigure accesul angajaților executorului lucrării la obiect, precum și să semneze actul de primire-predare a lucrărilor efectuate, însă Veaceslav Crăciun nu se afla în țară și nu a informat executorul lucrării despre împuternicirea unei alte persoane pentru recepționarea lucrării în termenul stabilit în contract.

Totodată, din explicațiile părților oferite în ședința de judecată se constată că, între părțile litigioase au avut loc convorbiri telefonice la 12 august 2016, privind scadența executării lucrării stabilite prin contractul încheiat, lucrarea nefiind executată, cu toate că începând cu 12 august 2016, Veaceslav Crăciun fiind disponibil în așteptarea executării lucrării.

Iar, urmare a neexecutării contractului în termenul stabilit de SRL „OMTEK”, reclamantul nu a reziliat imediat contractul, ci a manifestat disponibilitatea de

așteptare a executării lucrării determinate prin contract în perioada de după 12 august 2016 în termen rezonabil.

Conform art. 21 alin. (1), (2) lit. a) din Legea privind protecția consumatorilor, prestatorul (executantul) este obligat să asigure prestarea serviciului (executarea lucrării) în termenele și condițiile stabilite în reglementările specifice în domeniu sau stipulate în contractul de prestare a serviciului (executare a lucrării). Dacă prestatorul (executantul) nu a început la timp prestarea serviciului (executarea lucrării) sau dacă, în timpul prestării serviciului (executării lucrării), a devenit clar că serviciul (lucrarea) nu va fi îndeplinit în termenul stabilit, sau dacă termenul de prestare a serviciului (executare a lucrării) a expirat, consumatorul este în drept, opțional: a) să fixeze prestatorului (executantului) un nou termen, în cadrul căruia el trebuie să înceapă și să finalizeze prestarea serviciului (executarea lucrării), și să ceară reducerea prețului pentru serviciu (lucrare).

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție opinează că, prima instanța a constatat just că acțiunile lui Veaceslav Crăciun cu privire la așteptarea efectuării executării contractului din partea SRL „OMTEK” după 12 august 2016, se încadrează în prevederile art. 21 alin. (2) lit. a) al Legii protecției consumatorilor, iar în rezultat soluția instanței de fond corespunde domeniului de aplicare prevăzut la articolul 2 din Legea nr. 105/2003, dar și spiritului acestei legi, care are drept scop protecția consumatorilor.

De asemenea, din cele expuse rezultă că, scadența nouă a executării lucrării este 22 august 2016, fiind prelungită cu 6 zile lucrătoare, durata căror reclamantul a lipsit de pe teritoriul țării de la 5 august 2016 până la 12 august 2016, iar de la 23 august 2016, SRL „OMTEK” se află în întârzierea executării obligației și până la 20 octombrie 2016, dată la care de facto a instalat poarta de garaj (roletă), fapt confirmat prin actul de primire-predare a lucrărilor efectuate, semnat de ambele părți, fără rezerve la 20 octombrie 2016.

Respectiv, instanța de recurs conchide că, după 12 august 2016, scadența executării lucrării conform contractului, SRL „OMTEK” a avut rezervă 6 zile lucrătoare, pentru a-și îndeplini obligațiile asumate prin contractul încheiat cu Veaceslav Crăciun, termen care a fost acordat de ultimul în conformitate cu art. 21 alin. (2) lit. a) al Legii privind protecția consumatorilor, și în interiorul acestui termen, SRL „OMTEK” nu ar fi considerat în întârzierea lucrării.

La cele expuse, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme complinește că, probatoriu administrat la dosar atestă incontestabil încălcarea de către SRL „OMTEK” a obligațiilor contractuale, precum și termenul suplimentar acordat de către Veaceslav Crăciun, iar în final, societatea se consideră în întârziere la îndeplinirea obligațiilor și executării lucrărilor asumate prin contract.

Mai mult, art. 32 alin. (2) din Legea privind protecția consumatorilor, prevede că în cazul încălcării termenelor stabilite conform art.21, de începere și finalizare a prestării serviciului (executării lucrării) sau termenelor noi fixate de consumator, prestatorul (executantul) achită consumatorului pentru fiecare zi (oră, dacă termenul a fost stabilit în ore) depășită o penalitate în mărime de 10% din prețul serviciului (lucrării), la caz din costul contractului.

În speță, instanța de recurs evidențiază faptul că, poarta de garaj (roleta) a fost instalată de SRL „OMTEK” la 20 octombrie 2016, astfel încât se denotă că, societatea s-a aflat în întârzierea executării obligației timp de 58 de zile, din care considerente prima instanță corect a dispus încasarea de la SRL „OMTEK” în beneficiul lui Veaceslav Crăciun a sumei de 4 350 de euro, cu titlu de penalitate legală prevăzută de art.32 alin.(2) al Legii privind protecția consumătorilor, or, contrar prevederilor art. 118 alin.(1) Cod de procedură civilă, pârâtul nu a prezentat probe concludente în confirmarea faptului că, întârzierea executării lucrării nu-i este imputabilă pentru perioada 23 august 2016 – 20 octombrie 2016.

Așa fiind, față de considerentele expuse și în raport cu dispozițiile citate, se reține drept corectă mențiunea primei instanțe cu privire la faptul că, serviciile de montare și de ajustare a porții (rolete) în lipsa acesteia, nu sunt posibile a fi efectuate și realizate, iar rezultatul final scontat și așteptat de către Veaceslav Crăciun în calitate de consumator în urma încheierii contractului menționat, este obținerea la locul necesar la domiciliul reclamantului porții de garaj (rolete) funcțională conform destinației și parametrilor tehnice.

Luând în considerare cele analizate mai sus, instanța de recurs consideră că și concluzia primei instanțe, în partea pretenției lui Veaceslav Crăciun de încasare a penalității legale în sumă de 825 de euro, justificat a fost respinsă ca neîntemeiată, or, această penalitate a fost calculată neîntemeiat pentru perioada în care nu se afla în țară Veaceslav Crăciun și nu a asigurat accesul reprezentanților SRL „OMTEK” la obiectul executării lucrării, cât și prezența unei persoane împuternicite de acesta pentru recepționarea lucrării, adică a fost calculată pentru perioada înainte de devenirea scadentă obligația contractuală a pârâtului.

Astfel, este neîntemeiată constatarea instanței de apel potrivit căreia la caz sunt aplicabile prevederile art.236 Cod civil, or, însăși instanța de apel a constatat că termenul limită de executare a contractului a fost 8 august 2016.

Cu referire la compensarea cheltuielilor de judecată, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție consideră că, prima instanță corect a determinat prin hotărârea suplimentară din 14 septembrie 2017 a Judecătoriei Chișinău, sediul Ciocana, în baza art. 96 alin. (1), (1¹) și 98 alin. (1) Cod de procedură civilă, că urmează a fi încasate de la SRL „OMTEK” cheltuielile de judecată, formate din cheltuieli de asistență juridică în mărime de 168 de lei și 2 773,75 de lei cu titlu de taxă de stat.

În conexiunea celor relatate se constată că instanța de apel nu a calificat corect, din punct de vedere juridic, acțiunea cu care a fost investită, ce a dus la emiterea unei soluții greșite, pe când instanța de fond în mod temeinic și legal a admis în parte acțiunea.

Pentru observațiile arătate, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de către Veaceslav Crăciun urmează a fi admis cu casarea integrală a deciziei instanței de apel și menținerea hotărârilor primei instanțe.

În conformitate cu art. 445 alin. (1) lit. f) Cod de procedură civilă, art. 445 alin. (3) Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție,

d e c i d e :

Se admite recursul declarat de către Veaceslav Crăciun.

Se casează decizia din 22 martie 2018 a Curții de Apel Chișinău.

Se menține hotărârea din 8 septembrie 2017 și hotărârea suplimentară din 14 septembrie 2017 a Judecătoriei Chișinău, sediul Ciocana, în cauza civilă, la cererea de chemare în judecată depusă de către Veaceslav Crăciun împotriva Societății cu Răspundere Limitată „OMTEK” cu privire la încasarea penalităților și compensarea cheltuielilor de judecată.

Decizia este irevocabilă.

Președintele ședinței,
Judecătorul

judcătorii

Valeriu Doagă

Svetlana Filincova

Nina Vascan

Victor Burduh

Tamara Chișca-Doneva